

РЕШЕНИЕ

№ 2536

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8590** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от Й. К. М., чрез процесуален представител адв. Н. К. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], №1, ет. 1, кантора 2, против Решение № Ц1040-21-804 от 05.08.2021г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1012-21-954/30.06.2021 г. и е потвърдено Разпореждане № 214-00-16256-7 от 07.06.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град.

Жалбоподателят счита оспореното решение за незаконосъобразно и неправилно, поради което моли за неговата отмяна. В жалбата се излагат доводи за неизпълнение на Решение № 563/03.02.2021 г. на Административен съд София - град /АССГ/, постановено по адм. дело №10362/2020г.,като жалбоподателят се позовава на ЕКЗПЧ.Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Н.К.,като поддържа жалбата и изложените в нея съображения.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуален представител юрк. В. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и необоснована.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 03.06.2020 г. Й. К. М. е подал чрез директора на Дирекция „Бюро по труда“ В. до Директора на ТП на НОИ С.-град Заявление вх. № 101-02-1030/2020г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а КСО. Към заявлението е била приложена Заповед № 494/28.02.2020 г. за прекратяване на трудовото му правоотношение с „Б. БЪЛГАРИЯ“, считано от 02.03.2020 г., на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ. На 30.06.2020 г. жалбоподателят е подал и Декларация с която е представил документи за придобития трудов, служебен и осигурителен стаж. С Разпореждане № 214-00-16256-3 от 29.07.2020г. е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 30.06.2020 г. до 01.10.2020г. в размер на 9 лв. дневно. Същото е оспорено с жалба вх. № Ц1012-21-719/08.09.2020г., тъй като жалбоподателят счита, че обезщетението следва да му бъде изплатено и за месеците 03, 04, 05 и 06 на 2020 г. С Решение № Ц1040-21-240 от 01.10.2020г. на директорът на ТП на НОИ С.-град се е произнесъл по така подадената жалба, като е приел същата за неоснователна. С Решение № 563/03.02.2021 г. на Административен съд София - град /АССГ/, постановено по адм. дело № 10362/2020г. е отменено разпореждане № 214-00-16256-3/29.07.2020г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ за периода от 30.06.2020 г. до 01.10.2020 г. в размер на 9.00 лв. След решение № 1040-21-436/20.04.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е направена нова преценка правото на ПОБ на жалбоподателя, като с разпореждане № 214-00-16256-6/07.06.2021г. му е отпуснато ПОБ за периода от 02.03.2020 г. до 01.07.2020г. С Разпореждане № 214-00-16256-7 от 07.06.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица на основание чл. 114. ал. 3 и във връзка с чл. 114. ал. 2. т. 2 от КСО е постановено Й. М. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица /ПОБ/ за периода от 30.06.2020 г. до 01.10.2020г. в размер на 597.00 лв. Същото е обжалвано пред директора на ТП-НОИ-С.-град. В решението си директора е приел, че предвид определения нов срок за отпускане на ПОБ съобразно съдебното решение изплатеното обезщетение за периода от 30.06.2020г. до 01.10.2020г. се явява изплатено неоснователно и като такова подлежи на възстановяване поради което е потвърдил разпореждане № 214-00-16256-7 от 07.06.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП-НОИ-С.-град.

Решението е връчено на 16.08.2021г. на адреса на процесуалният представител на жалбоподателя/л. 19/от делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира жалбата на Й. К. М., срещу Решение № Ц1040-21-804 от 05.08.2021г. на Директора на ТП на НОИ С.-град за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ КСО разпорежданията за отказ или неправилно определяне, изменение и прекратяване на обезщетенията за безработица се обжалват

пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени фактическите и правни основания за издаването им. Не са допуснати нарушения в производството по издаването им и съдът не открива основания за нищожност на актовете, предмет на съдебен контрол. Съдът намира, че оспореното решение и потвърденото с него Разпореждане са издадени от материално компетентни органи в кръга на правомощията им.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

Съобразно чл. 54а, ал. 3 паричното обезщетение за безработица се отпуска въз основа на заявление до териториалното поделение на Националния осигурителен институт подадено по електронен път с квалифициран електронен подпис или с персонален идентификационен код в Националния осигурителен институт, или на хартиен носител в съответната дирекция "Бюро по труда". Според ал. 4 на същата разпоредба паричното обезщетение за безработица се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако: 1. заявлението по ал. 3 е подадено в тримесечен срок от тази дата; 2. лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 работни дни от тази дата. От цитираната разпоредба е видно, че за да започне изплащането на обезщетението от датата на последното прекратяване на осигуряването трябва да са налице кумулативно предпоставките по т.1 и т. 2, а именно заявлението да е по дадено в тримесечен срок от датата на прекратяване на осигуряването, както и лицето да се е регистрирало в Агенцията по заетостта в срок от 7 работни дни.

Спорът в случая е по отношение приложението на нормата на чл. 54в. (Нов - ДВ, бр. 1 от 2002 г., в сила от 01.01.2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2017 г., в сила от 01.01.2018г.) В конкретния случай на жалбоподателят Й. М. за периодите от 02.03.2020 г. до 01.07.2020г. и от 30.06.2020 г. до 01.10.2020 г. му е било изплатено ПОБ в размер на 9.00 лв. дневно т.е. за период от 8 месеца. Разпоредбата на чл. 54а, ат. 1, т. 1 от КСО определя, че право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца, през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта /АЗ/. От представените документи и наличната информация в Регистъра на осигурените лица /Р./ е видно, че Й. М. е осигуряван повече от

изискващите се 12 месеца, от последните 18 месеца и има право на ПОБ за 4 месеца съгласно разпоредбата на чл. 54в ал.1 от КСО.

Съдът намира за неоснователни доводите на защитата, че административният орган е приложил неправилно разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т.2 от КСО.Посочената по горе разпоредбата урежда „възстановяване на неоснователно получени суми“ по реда на КСО т.е. юридическите факти, осъществяването на които законодателят свързва с възникването на отговорността за възстановяване на вече получените от лицата осигурителни плащания в хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. КСО допуска при наличие на определени нормативно предвидени предпоставки, неоснователно изплатените или изплатените в по-голям от следващия се размер суми за парични обезщетения, да подлежат на възстановяване. В случая с изпълнена хипотезата на т.2 от цитираната разпоредба, която предвижда възстановяване на получените парични обезщетения когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В случая, длъжностното лице е определило нов срок за изплащане на ПОБ съобразно съдебното решение, което от своя страна обосновава издаването и на разпореждане за възстановяване от Й. М. на полученото ПОБ за периода от 30.06.2020г. до 01.10.2020г., които неправилно е бил определен от длъжностното лице по безработицата при ТП-НОИ-С.-град.

Водим от горното настоящият състав приема, че решение на Директора на ТП на НОИ – С.-град и потвърденото с него разпореждане съответстват на целта на закона - да не бъде допуснато изплащане на парични обезщетения за безработица за период по дълг от предвиденият в КСО.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на Териториалното поделение на НОИ-С.-град следва да бъде оставено в сила, като издадено от компетентен орган, без наличието на съществени нарушения на административно-производствените правила и в съответствие с целта на закона и материално-правните разпоредби.

При този изход на спора в полза на административния орган следва да се присъдят направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00/сто/ лева, определени съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. К. М., чрез адв.Н.К. със съдебен адрес [населено място],

[улица],№1,ет.1,кантора 2 против Решение №Ц1040-21-804 от 05.08.2021г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалба вх.№1012-21-954/30.06.2021г. и е потвърдено Разпореждане №214-00-16256-7 от 07.06.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.–град.

ОСЪЖДА Й. К. М. от [населено място] с [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ-С.-град,разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

съдия: